

OOIEVAARSDORP
"HET LIESVELD"

Met de pinksterdagen kampeerden we bij een boerin in Ammerstol aan de Lek. Daar zagen we regelmatig Ooievaars overvliegen. Nieuwsgierig geworden, besloten we een kijkje te nemen in Ooievaarsdorp "Het Liesveld". Dit ligt bij Schoonhoven aan de overzijde van de Lek. Het was koud en het regende en het leek of de vogels dat ook niet zo prettig vonden. Toch was het de moeite waard..

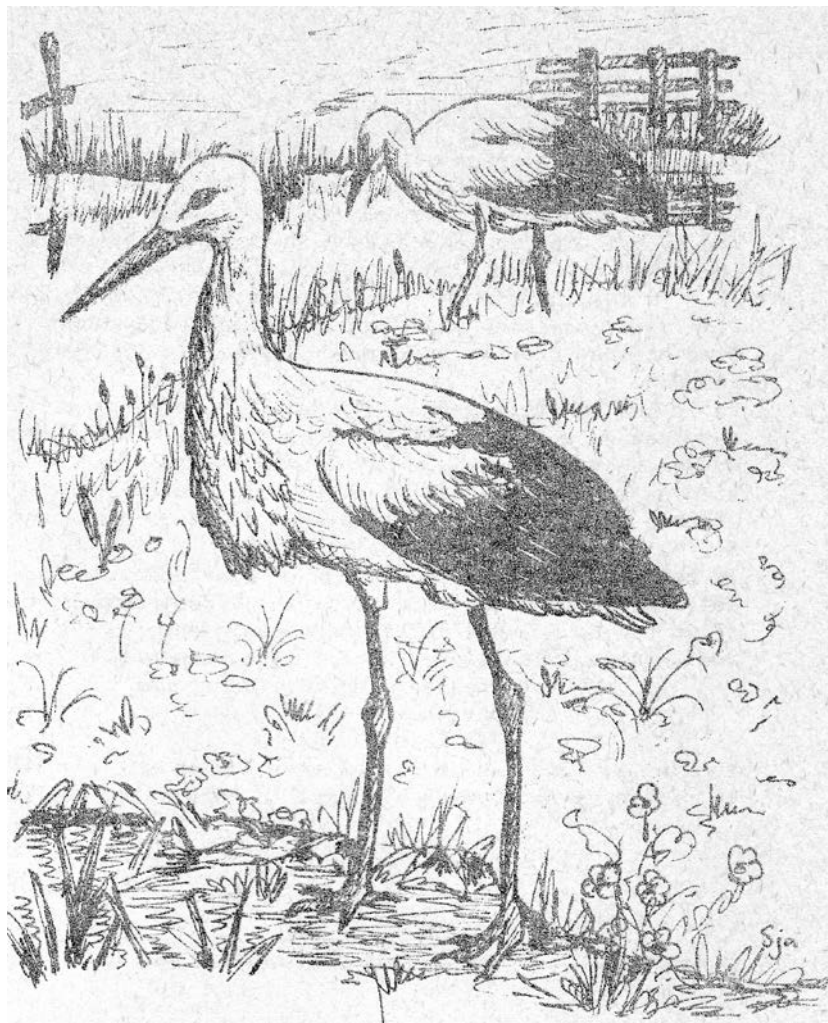
Uit informatie bleek al snel dat wilde Ooievaars in ons land niet meer voorkomen. In 1939 broedden er nog 316 paren, die in dat jaar jongen groot brachten. Vorig jaar waren er nog maar twee paar wilde Ooievaars in ons land.

De oorzaken zijn verschillend, jacht, hoogspanningsleidingen, maar vooral het verlagen van het grondwaterpeil spelen een rol. Door de verlaging van het grondwaterpeil is het voedselaanbod van b.v. regenwormen, kikkers, sprinkhanen, slakken, kevers sterk afgenomen. Andere factoren zijn de natte lentes en het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen. Dit geldt niet slechts voor Nederland, maar voor heel West-Europa. De Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels heeft in 1971 het Ooievaarsdorp "Het Liesveld" geopend, met het doel Ooievaars in gevangenschap te kweken en daarna in o.a. de Alblasserwaard uit te zetten. De Vereniging was van mening dat de Ooievaar voor het Nederlandse landschap behouden moest blijven.

Ooievaars verliezen na een aantal jaren gevangenschap n.l. hun trekdrang en zo kunnen ze zonder vrees voor wegvliegen na enige tijd worden uitgezet. Binding aan soortgenoten op de grond en vaste voedertijden voorkomen het wegtrekken. De jongen van zulke losgelaten paren trekken wel weg. Het verlies van de trekdrang is niet erfelijk.

Het kweken van Ooievaars is niet moeilijk maar vergt wel geduld. Naar leeftijd worden de Ooievaars verdeeld over afgerasterde vakken. De vogels worden hier geobserveerd, vooral de vierjarige (geslachtsrijpe) vogels. Het Ooievaarsmanneltje is zeer kritisch wat betreft het kiezen van een vrouwtje, zodat er nog al wat tijd over heen kan gaan, voor geschikte paren tot stand zijn gekomen. Dit kan jaren duren.

Is het juiste paar gevormd, dan wordt dit apart gezet in een broedkooi. Nu krijgen de beide vogels voor het eerst weer de beschikking over twee volwaardige vleugels. Werden de vogels vroeger gekortwiekt, tegenwoordig past men vleugelbinding toe. Als het paar een nest gemaakt en jongen groot gebracht heeft, worden ze in de lente losgelaten, zodat ze direct "in het wild" kunnen gaan nestelen.

Het Liesveld kent ook dependances, buitenstations in voedselrijke gebieden, waar geprobeerd wordt de Ooievaar weer uit te zetten. Daartoe worden de uit te zetten paren samen met een, tiental gekortwiekte Ooievaars naar de betreffende dependance overgebracht. Als de paren in de lente daar worden losgelaten, zullen ze meestal één van de daar opgerichte paalnesten betrekken. De band met de gekortwiekte (altijd éénjarige) vogels weerhoudt hen ervan, weg te trekken om elders op zoek te gaan naar een nestgelegenheid. In 1979 kwam de eerste dependance in Herwijnen. In 1980 volgde Eernewoude, waar de vrijgelaten paren tot broedresultaat kwamen. In 1981 kwamen de buitenstations Zegveld, De Wijk en Gorssel. In 1982 werden Haastrecht en Leek geopend.

De in het Liesveld geboren jongen zijn nodig om nieuwe buitenstations te bevolken en worden voorlopig niet vrijgelaten. Alleen als ze gepaard zijn, worden ze vrijgelaten. Om het Ooievaars-experiment van Vogelbescherming te steunen kan men Vriend(in) van het Ooievaarsdorp worden. (min. f 10,-- p.j.) Ook kan men een Ooievaar adopteren of in de kost nemen voor f 100,-- p.j. Men krijgt dan bezoekersfaciliteiten.

In het Ooievaarsdorp is ook een bezoekerscentrum ingericht.

Het dorp is geopend van 1 april tot 1 september, dagelijks van 13.00 tot 17.00 uur. Op maandag is het dorp gesloten.

Voor nadere inlichtingen kunt u zich wenden tot:

Vogelbescherming-Ooievaarsfonds
Antwoordnummer 1974
3700 WB Zeist.

Mochten er mensen zijn, die er voor voelen met een stel anderen een Ooievaar te adopteren, dan kunnen zij zich in verbinding stellen met ondergetekende.

Sjaan van Kekeran-Brouwer

Reddingsoperatie HOP

Tijdens onze vakantie deze zomer in Zuid-Frankrijk, lagen we op een dag te luieren op een dijkje langs het Canal du Midi, waar onze camping naast lag.

Al diverse keren hadden we een klage-lijk gepiep van een jonge vogel gehoord. Opeens viel mijn oog op een gat in de stam van een Plataan, waar ik de kop van een vogel uit zag steken. Al piepend deed de vogel verwoede pogingen uit het gat te komen, maar het was duidelijk dat de opening veel te klein was.

Uiteraard was een leuke serie foto's snel gemaakt. Daarna gingen we aan de slag om de opening ruimer te maken. En ja hoor, na enige tijd trok de vogel de stoute schoenen aan en kwam uit het gat om zijn vrije leven te beginnen. Het bleek een Hop te zijn. Al snel begon hij zaad te pikken en van het water te drinken, dat we rondom hem in het gras gesprenkeld hadden. Kamperen bleek echter niet zijn liefhebberij want al snel verdween hij, de perzikboomgaarden in, welke rondom onze camping stonden.

We zagen hem niet meer terug. Desondanks hopen we dat hij het goed maakt in "la douce France".

